

РОДНО ИГРИЩЕ

А. Друмевъ

КРАСИВЪ СКОКЪ ВЪ МОРЕТО

Показа се последниятъ скачачъ. Когато той напипваше съ пръститѣ на бѣлоснѣжнитѣ си крака трептящия рамплинъ, предъ нашитѣ погледи се откри нѣщо необикновено хубаво и рѣдко, което ни омайваше.

Стройното тѣло, съ разтворени като разклонена палма ръце, елегантно сви и обтегна закржглени колѣне и за мигъ хвъркна въ бистрия въздухъ, като остави на високата кула лекитѣ трептения на мократа дъска.

И гъвкавото тѣло невидимо се превърна на спокойно летяща въ лазура птичка, следваща пжтя къмъ дълбокитѣ води на прозрачното море.

Утринното слънце щедро обливаше въ златни лъчи голото тѣло, полъхвано отъ лекия хладъ на потръпващата водна повърхность.

Една жива линия като духъ летѣше въ пространството.

Плавачътъ наклони ръце надолу и съ бързината на падаща звезда се скри въ хладнитѣ води на пѣщитѣ сирени.

Окжпанъ въ дълбочинитѣ на морското царство, красивъ и усмихнатъ като водна лилия, той тутакси израстна на пурпурно-теменужната покривка на морето.

И леки дълги заплаваха предъ бистрия погледъ на победителя.